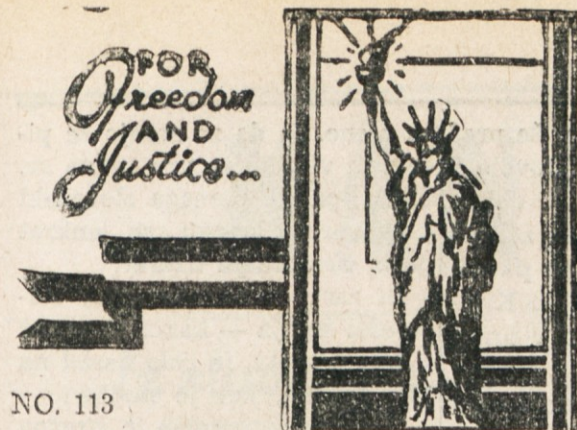

NO. 113

AMERIŠKA DOMOVINA

Cirila Saksida
804 Woodward Ave. SPIRIT
Brooklyn, N.Y. 11227
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 10, 1969

STEV. LXVII — VOL. LXVII

Po treh dnevih bojov na bojišču mirnejše

Rdeči so zadnje tri dni preteklega tedna izvedli vrsto hudih napadov v Južnem Vietnamu, nato pa so spet popustili.

SAIGON, J. Viet. — Zadnje dni tedna so rdeči izvedli v Južnem Vietnamu vrsto hudih napadov na vladne in zavezniške postojanke. Prvi dan so streljali na preko sto postojank, v naslednjih dveh nočeh so zopet streljali na celo vrsto naselij in vojaških oporišč. V vseh treh nočeh so napadom z raketami in minami sledili napadi pehote.

Rdeči so posebno vneto napadali ameriško topniško oporišče v bližini meje Kambodže severozahodno od Saigona. Napadali so v gostih valovih, pa bili vselej s hudimi izgubami poginanih in ranjenih. Posrečilo se jim je v petek ponoči zavzeti dve naselji v bližini okrajnega mesta Tay Ninh 50 milj severozahodno od Saigona. Od tam pa so bili nato pregnani od južnovietnamskih čet. V teh bojih je bilo najmanj 300 civilistov ranjenih. Rdeči so pustili na bojišču 49 mrtvih, vladnih vojakov pa je padlo 11.

V vseh treh dneh bojov so imeli po vladnih podatkih rdeči preko 1500 mrtvih, padlo pa je tudi blizu 100 Amerikancev, okoli 300 pa je bilo ranjenih.

Sodiijo, da so bili ostri rdeči napadi zadnjih treh dni, ki so v ponedeljek nenadno prestali, rdeče opozorilo Nixonu na razgovorih s predsednikom Van Thieujem na otoku Midway, da so rdeči še vedno sposobni močnih napadov na vseh krajih Južnega Vietnamu, četudi od hudih izgubah.

Sovjetski vesoljski vozili nista dosegli površine Venere

NEW YORK, N.Y. — Sovjetska poročevalska služba TASS je objavila v sredo, da vesoljski vozili Venera 5 in Venera 6 nista dosegli v preteklem mesecu Venerine površine. Njuni aparati so že preje umolknil, ker je močan pritisk ozračja — 140-krat močnejši od tega na Zemlji — obe vesoljski vozili zdrobil v višini okoli 12 milj nad površino.

Zbrani podatki dokazujejo, da je površina Venere izredno vroča, do 1000 stopinj Fahrenheita, in da se dvigajo na njej gore do 50.000 čevljev. Ameriški strokovnjaki o zadnjem podatku dvomijo. Po njihovem naj bi gore na Veneri ne bile višje od 7.000 čevljev.

Vabijo jih k begu

WASHINGTON, D.C. — Ameriške vojske, ki služijo v Zahodni Nemčiji in v okviru sil ZDA v NATO, ustavljajo na cestah, ko sami, tuji ter jim ponujajo denarno in drugo pomoč, če hočejo pobegniti.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in malo toplejše. Najvišja temperatura okoli 70.

Novi grobovi

Anna Simonich
Včeraj je umrla v Mt. Sinai bolnišnici Anna Simonich z 8995 Ann Ct., preje z 959 Ansel Rd., rojena Danculovic v Jugoslaviji, od koder je prišla l. 1898, prvič poročena Kordick, stara 87 let, vdova po l. 1931 umrlem možu Antonu, mati Anue Zak, Eliota Kordick (umrl pretekli mesec v Houstonu, Tex.), Tonyja in Nicholas Simonicha ter Helen Brown (Mentor, O.), 14-krat stara mati, 9-krat pramati. Pokojna je bila članica Oltarnega društva pri Sv. Nikoli in HBZ št. 47. Pogreb bo iz Grd-novega pogrebnege zavoda na E. 62 St. v petek ob 9.15, v cerkev sv. Nikole ob desetih, nato na Kalvarijo.

Eisenhowerjeva vdova bo živela v Gettysburgu

WASHINGTON, D.C. — Pokojni predsednik Eisenhower je že l. 1967 odredil, da pride njegova farma v Gettysburgu, Pa., po njegovi smrti v upravo Administracije narodnih parkov in da jo bo njegova družina v ta namen izpraznila tekom 6 mesecev po njegovi smrti. Ker je pokojnikova vdova izrazila željo, da bi rada živela na farmi, je administracija parkov tej želji ugodila.

Vdova bo lahko živela na farmi, dokler bo hotela, dokler bo pa na farmi, ne bo farma dostopna za javnost. Vdova se trenutno nahaja pri svojem sinu, ki je naš poslanik v Belgiji. Kdaj se vrne domov, še ni povedala.

Španija zaprla mejo proti Gibraltarju

GIBRALTAR. — Španija je včeraj popolnoma zaprla mejo proti Gibraltarju. Tja je hodilo vsak dan na delo do 5.000 Špancev.

Španija zahteva, da ji Velika Britanija, ki gospodari v Gibraltarju od leta 1704, to oporišče izroči. Britanija je zahtevno odklonila, ko je najprej odločitev predložila v glasovanje prebivalstva Gibraltarja. To jo je z veliko večino odklonilo in se izjavilo za Veliko Britanijo.

Politika in diplomacija zmeraj bolj pazita na haitsko diktaturo

CLEVELAND, O. — V državi Haiti vlada mir pred viharjem. Ustvarila ga je v prvi vrsti diktatura dr. Duvaliera, ki postaja zmeraj bolj nervozna, kar se opazi na malih dogodkih. Kadarkoli se pripeti kakšna nedolžna malenkost, ki lahko pomeni kaj nenavadnega, takoj se vznemiri diktator z vsem svojim režimom. Take stvari so dogajale čisto slučajno, le režim napravi iz njih velik bavljav. Ker je za vsak primer treba najti koga, ki naj bi bil odgovoren, policija vneto brska, koga bi zaprla. Zelo velikokrat trpijo pri tem nedolžni ljudje.

Zaskrbljenost in preplašenost režima seveda ne more ostati prikrita javnosti, akoravno o tem pojavu ni nikjer napisana niti ena beseda. Ljudje so se že navadili, da si z obrazi in očmi povedo to, česar si ne upajo z besedami. Tako neopazno raste nezaupljivost na eni strani, samozavest javnosti na drugi. Prepada med obema je pa vedno večji.

Seveda spremljajo vse to

Ameriška pogajanja z Ankaro zavrl štrajk

Pogajanja ZDA s Turčijo je zavrl štrajk turških upostencev na ameriških postojankah in uradih v Turčiji.

ANKARA, Tur. — V Turčiji živi okoli 20.000 naših državljanov, vojaških in civilnih, ki so večinoma zaposleni v ameriških podjetjih, uradih in vojaških postojankah. Ker skušajo ohraniti svoj "ameriški način življenja", čuvajo tudi svoje trgovine, bare, gostilne itd. Tako si s svojimi dobrimi plačami lahko privoščijo marsikaj, na kar turški domaćini niti misliti ne morejo.

To rodi naravno nevoščljivost in sovražnost, ki se potem izraža v napetih odnosih med domaćini in Amerikanci. To se čuti tem bolj, ker je tudi dosti domaćinov, ki so zaposleni v nižjih službah pri ameriških poslovalnicah. Ker so se domači uslužbenici čutili prizadete, so začeli štrajkati, štrajk je trajal nekaj tednov. Med tem časom so tudi počivala pogajanja med našim poslaništvom in turško vlado glede nove pravne ureditve položaja ameriških uradov, ustanov, postojank itd.

Štrajk je spravlil v slabo voljo tudi naše diplomate v Ankari. Dognali so namreč, da uslužbenici pri podobnih turških podjetjih nimajo pravice do štrajka. Zato zahtevajo sedaj naše oblasti, da imajo podobna naša podjetja in uradi tudi podobne pravice. Dokler tega ne dosežejo, ne bo nadaljevali splošnih pogajanj o položaju naših investicij v Turčiji. Upajo pa, da bo sporazum kmalu dosežen.

Wilson proti evropski atomski oboroženi sili

LONDON, Vel. Brit. — Predsednik vlade Harold Wilson je odklonil z misli o britansko-francoskem sodelovanju pri izgradnji posebne atomske oborožene sile. Prepričan je, da bi ZDA v takem slučaju ne čutile dolžnosti sodelovanja pri obrambi Evrope.

Skupna komisija išče vzrok trčenja Evansa z letalonosilko Melbourne

SUBIC BAY, Filip. — Včeraj se je sešla komisija treh avstralskih in treh ameriških pomorskih častnikov, da preišče vzroke trčenja ameriškega rušilca Franka E. Evansa z avstralsko letalonosilko Melbourne pretekli tork v Južnem Kitajskem morju. Letalonosilka je odbila prednji del rušilca, ki se je opotopil v 2 minutah in potegnil s seboj 74 članov posadke v globino.

Avstralski admiral Crabb, ki je poveljeval pomorskim vajam ladij 6 držav, je opisal komisiji, kako bi letalonosilka Melbourne pred zoro 31. maja skoraj trčila v nek drugi rušilec. Plula je od njegove komaj 50 čevljev. Admiral je nato izdal navodila, ki naj bi preprečila ponovitev takih slučajev.

Kapitan Melbourne je dejal v Singapurju, kamor je letalonosilka pretekli teden odplula po nesreči na pregled škode, da se je ta zadela v rušilec Evans, ki je ta prav spreminjal svojo smer. Letalonosilka naj bi dvakrat sporočila rušilec, naj menja smer, pa ni dobila odgovora. Morje je bilo v času nesreče popolnoma mirno in ob luninem siju je bilo mogoče videti do 2000 čevljev daleč.

Sen. E. M. Kennedy ni dovolj razsoden?

WASHINGTON, D.C. — Vodniki demokratske stranke v Kongresu se boje, da bodo napadi sen. E. M. Kennedyja na politiko vlade v Vietnamu, v narodni obrambi in v vprašanih mest škodovali demokratski stranki.

Sen. E. M. Kennedy, ne kaže, pravijo, dovolj razsodnosti in umirjene treznosti pri presoji razpoloženja javnosti. Njegovi napadi na predsednika Nixona in njegovo vladno delajo včasih vtis, da v podpiranju lastnih političnih ciljev premalo pazi na koristi vse dežele.

— Slavni Washingtonov spomenik je visok 555 čevljev in pol.

HANOI OZNAČIL UMİK 25,000 MOŽ ZA BURKO!

Zastopnik Hanoia v Parizu je označil Nixonovo napoved umika 25.000 mož iz Južnega Vietnamu za burko. Moskva vidi v tem le "propagando", v Seoulu, Tajpeju in Saigonu pomirjeni.

PARIZ, Fr. — "Kako groba burka!" je dejal zastopnik Severnega Vietnamu ob objavi poročila o razgovorih predsednika ZDA in Južnega Vietnamu v nedeljo na otoku Midway na Pacifiku. Zastopnik Hanoia je trdil, da je Nixonova objava namenjena samo "pomiritvi" ameriškega javnega mnenja. Nixon med tem hoče obdržati na oblasti v Južnem Vietnamu "kliko Thieu-Ky-Huong", ki jo je Hanoijski označil za "peščico Kvislingov in vojni hujšakaev". Trdil je dalje, da Nixon hodi samo po stopinjah svojega prednika L. B. Johnsona.

Sovjetska poročevalska služba Tass je nekako podobno označila Nixonovo napoved o umiku 25.000 ameriških vojakov iz Vietnamu, le za spoznanje manj grobo. Tudi ona vidi glavni namen v pomiritvi ameriškega javnega mnenja in zanika, da bi umik pomenil kako zmanjševanje vojskovanja.

Finsko zunanje ministrstvo je označilo Nixonovo objavo za "pozitiven korak" in izrazilo upanje, da bo vodil h končanju vojskovanja v Vietnamu. Podobno izjavo je dala avstralska vlada, med tem ko hočejo videti na Švedskem "nove obsežnejše koncesije".

Na Formozu, v Južni Koreji in v Južnem Vietnamu so končno poročilo o razgovorih na Midwayju z objavo umika samo 25.000 mož sprejeli ugodno in s pomirjenjem, ker vidijo v njej potrditev stališča, da se ZDA ne mislijo enostavno umakniti iz jugovzhodne Azije.

V diplomatskih krogih francoskega glavnega mesta in v krogih, ki so blizu delegacijam pri razgovorih za končanje vojskovanja v Vietnamu, trdijo, da umik 25.000 ameriških vojakov iz Južnega Vietnamu na potek razgovorov ne bo imel kakega posebnega vpliva. Ze cele mesece

Moskva svari Arabce

MOSKVA, ZSSR. — Glavno glasilo Komunistične partije Sovjetske zveze "Pravda" je v svojem članku posvarila arabske skrajneže pred vsakim poskusom z oboroženo silo potisniti Izrael z v zadnji vojni zasedene arabskega ozemlja.

Strokovnjak za Srednji vzhod V. Rumnjancev je poudaril v članku, da je mogoče Arabcem zasedeno ozemlje vrniti le s političnimi sredstvi. Arabcem je povedal, da njihova propaganda za popolno zmago nad Izraelom koristi samo temu in onemogoča politični dogovor o ureditvi Srednjega vzhoda.

Članek smatrajo zahodni opazovalci za svarilo Siriji, ki je najbolj zagrizena in je šla iskati podpore za svoje stališče zadnji teden v Peiping. To je Moskvo zlasti vznemirjalo. Namenjeno je svarilo v prvi vrsti palestinskim gverilcem, ki so postali s svojimi zahtevami najhujša ovira vsakemu sporazumu.

Amerika in Španija obnovili obrambno pogodbo

WASHINGTON, D.C. — Amerika in Španija sta obnovili obrambno pogodbo, toda ne v takem obsegu, kot jo je zamislila naša narodna obramba. Nova pogodba ne bo trajala 5 let, kot so naši generali prvotno planirali, njena veljavnost bo samo 2 leti. Temu primerno bo seveda dobila Španija manj podpor in posojil. V začetku pogajanj je zahtevala cel bilijon dolarjev, sedaj se je morala zadovoljiti le s 20-25%.

Najbolj važno je, da je državno tajništvo o poteku pogajanj in njihovem zaključku stalno obveščalo senatni odbor za zunanjo politiko. Ko bo treba pogodbo formalno odobriti, si diplomatje in senatorji ne bodo skočili v lase, kar se je zadnja leta redno dogajalo.

Azijski pričakujejo ohranitev "prisotnosti" ZDA v Juž. Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik W. P. Rogers je po svojem povratku s poti po Aziji poročal predsedniku precej ugodno o vojaškem položaju v Južnem Vietnamu, pa ga obvestil tudi, da azijske države pričakujejo, da bodo ZDA ohranile svojo "prisotnost" v Južnem Vietnamu tudi še potem, ko bo tam vojna končana.

Štrajk v tovarni za helikopterje

FORT WORTH, Tex. — Okoli 6000 članov Unije avtomobilskega delavstva v tukajšnji tovarni Bell Helicopter Co. je začelo včeraj zjutraj štrajk. Novo delovno pogodbo je v nedeljo 90% članov odklonilo.

Podjetje je glavni graditelj helikopterjev za potrebe v vietnamski vojni.

Iz Clevelanda in okolice

Zaradi upora sodišču — Okrajni sodnik G. J. McMonagle je včeraj obsodil 20 od 21 oseb, ki so se kljub prepovedi sodišča 28. maja letos zaprle v vhod v okrajno sodišče in so tam ovirale reden promet. Vodnica skupine Mrs. W. Mae Mallory je bila obsojena na \$1000 globe in eno leto zapor. Sodnik je dejal, da je bil nastop 28. maja "načrten napad obrambnega komiteta 23. julija za dejansko zaprtje sodišča... in nikdar prej v zgodovini Ohia ni bilo treba izdati sodnikov odredbe za zavarovanje pravice družbe".

Seja — Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima svojo sejo v sredo ob pol osmih zvečer v navadnih prostorih. Po seji zabava.

Iz bolnišnice — Mrs. Mary Germ, 15710 Cor-sica Ave., se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske in pozdrave.

Zastopnik upokojencev v Washingtonu, D.C. — V imenu Federacije klubov slov. upokojencev se je W. Ken-nick udeležil 3-dnevne konvencije National Council of Senior Citizens. Vsem članom Federacije pošilja pozdrave s konvencije, o katere delu bo poročal, ko se vrne.

Seja — Klub slov. upokojencev za Holmes Avenue okrožje ima v sredo ob dveh popoldne sejo v Slov. domu na Poplar Avenue. Na razpolago bodo vrtnarsko-kuharske knjige v angleščini, ki jih je preskrbel od poljedelškega zveznega tajništva kong. C. Vanik.

Zadušnica — Jutri ob sedmih zjutraj bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Ernesta Terpina ob 1. obletnici smrti.

Uprava išče raznašalca — Uprava AD išče raznašalca lista za Newton Ave., Locherie Ave., Naumann Ave., Renwood Ave., Abby Ave. Tyrone Ave. Kličite 431-0628.

Zadnje vesti

ZENEVA, Sv. — Danes je prišel sem papež Pavel VI. na 50-letnico Mednarodne delavske organizacije. Obiskal in govoril bo tudi pred Svetovnim svetom cerkva. Skupno bo imel tekom 11-urnega obiska 18 govorov in bo imel tudi javno sv. mašo.

SAIGON, J. Viet. — Po kratkem zatišju na bojiščih so danes rdeči znova izvedli večje število napadov na naselja in vojaške postojanke. V bojih so imeli rdeči znova težke izgube.

WASHINGTON, D.C. — Senat je včeraj potrdil imenovanje W. E. Burgerja za novega vrhovnega sodnika ZDA s 74:3 glasovi.

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik M. R. Laird je po vrnitvi sem včeraj izjavil, da utegnejo ZDA umakniti do konca letošnjega leta iz Vietnamu do 70.000 mož. Vse bo zaviselo od položaja.

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo, da je bilo v maju 3.5% brezposelnih kot v aprilu. Naraščanje števila delovnih mest pa je nekoliko zaostalo za onim v aprilu.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 113 Tuesday, June 10, 1969

Javni prostori in politika

Javni prostori so igrali in igrajo v našem življenju zmeraj veliko vlogo. Kdo je že pozabil čase, ko so naši predniki zborovali na vas pod lipo? Kdo ne ve, da je znana peta avenija v New Yorku ulica, ki je to vlemesto tako pogosto rabi za svoje prireditve, da aveniji v tem pogledu ni para na svetu. Med peto avenijo in srenjo pod lipo na vasi je še nešteto drugih prostorov, ograjnih, zaprtih in pokritih, kamor gre človek rad, da se otegne družinskemu težavam, pa tudi da napase svojo radovednost. Javni prostori so zato postali del našega življenja. Ker se tam zbirajo ljudje, mora vladati na prostorih tudi red in mir, kar navadno predpisuje oblast, še večkrat pa tradicija in navada, pogosto pa tudi navadna olikanost. Tako človek zmeraj ve, kako se mora obnašati, kadarkoli se pokaže na kateremkoli prostoru in ob katerikoli priliki. Pravila za spoštovanje reda in miru ni težko izpolnjevati, treba je le, da imamo dosti obzirnosti do sosedu in spoštovanja do bližnjega.

Tako stanje je bilo splošno priznано in vpoštevanje cele rodove. Zdi se, da so ti zlati časi za nami. Javni prostori niso več tisto, kar so bili. Na njih so začeli prevladovati politični pojavi, ki nas gonijo z javnih prostorov nazaj v domače zavetje in zatišje.

Politiki so javni prostori neobhodno potrebni. Tam se hoče uveljavljati s svojimi idejami, tam hoče obvladati mnenje volivcev. Seveda ne gledajo vse stranke enako na pomen javnih prostorov, njihovi pogledi so odvisni od njihove politične filozofije. Diktature priznajo na primer javnim prostorom njihovo vrednost, jo pa cenijo tako visoko, da hočejo le sebi zadržati pravico do njihove rabe. Njihovi nasprotniki in tekmeči se tam ne smejo pokazati. S kakšnimi sredstvi si diktature zagotavljajo monopol na rabo javnih prostorov, nam je dobro znano, saj še nismo pozabili časov nacizma in fašizma, pa tudi časov sedanjega komunizma. Pod diktaturami se javni prostori praznijo, polni so le takrat, kadar jih napolnijo pristaši diktature in njihove žrtve, edinole promenade delajo izjemo. Diktature jih tolerirajo, da dajo mladini vsaj po tej poti nekaj svobode, da se izživlja.

Kjer vlada politična svoboda, stranke priznajo, da nimajo monopola na javne prostore, zato spoštujejo pravila in navade, ki izvirajo večinoma iz tradicije in le deloma iz policijskih in zakonskih predpisov. Kadar stranke prirejajo zborovanja na prostem, manifestacije, obhode, demonstracije, lahko računajo, da jih ne bo nihče motil, ako same ne ovirajo prometa. Varujejo jih tudi organi javnega miru in reda, kadar bi kdo preskočil meje dovoljenega in jih oviral pri nastopih.

Takih časov dandanes ni več, so bili. Danes že imamo pred seboj močna gibanja, ki hočejo javne prostore izrabiti za politiko nasilnih nastopov. Nasilni nastopi ne poznajo nobene meje in nobenih ozirov. Začnejo se navadno z manifestacijami za upravičene zahteve, potem se pa hitro stopnjujejo. Zahteve postajajo vedno hujše in brezobzirnejše, manifestacije se prelevijo v demonstracije, spopade s policijo, potem pa preidejo v tipične izgrede, ki jih spremljajo tatvine, ropi, požigi, streljanje iz zased, uničevanje tuje javne in zasebne lastnine. Danes že tudi vemo, kdo pri nas tiči za organizacijo takih gibanj. So to vrhovi, ki vodijo znano "novo levico" in preko nje množične črnske skupine, kjer se zbirajo sami skrajneži, ki majo enkrat te, enkrat druge cilje.

Znani so tudi cilji teh gibanj. Pregnati hočejo z javnih prostorov vse tekmece, polastiti se hočejo preko rabe javnih prostorov neomejenega vpliva na javnost. Pri tem ne poznajo nobene državne meje. Lep vzgled je na primer pot guvernerja Rockefellerja po Latinski Ameriki. Na Nixonovo željo je hotel zvedeti od ogovornih politikov Latinske Amerike, kje jih trenutno najbolj čevlji žuli. Pa so levičarski skrajneži vpregli v vseh državah, kamor je bil Rockefeller namenjen, šolano mladino, da je vprižarjala ne navadne demonstracije, ampak divje izgrede, zvezane z nemiri in streljanjem, prelivanjem krvi itd. Levičarji so prosto hoteli pokazati Ameriki svojo moč, domačo javnost pa primerno zastrašiti. Vsaj glede Amerike so dosegli svoj cilj. Res nima smisla, da bi naše administracije pošiljale svoje zaupnike v kraje, kjer prihod zaupnika pomeni samo signal za izgrede levičarskih gibanj.

Dosegajo pa s svojimi izgrede tudi druge cilje. Zadnje čase opažamo na primer, da hodi zmeraj manj občinstva gledat razne, praviloma nepolitične — parade. Pravijo, da so parade prišle iz mode. Seveda so. Kdo bo pa hodil nanje, ako se mora bati, da bo parade kdo motil in s tem pokvaril vso prireditev. Tako se bodo naši ameriški javni prostori od levičarskim pritiskom začeli prazniti, bodo prepuščeni levičarskim nasilnim podvigom.

Levičarji se že zavedajo svoje moči in dodajajo svojim

nasilnim nastopom v javnosti zmeraj nove cilje. V Berkeleyju, Calif., hočejo na primer levičarji izsiliti pravico do svojega "ljudskega parka". Če ga dobijo, bodo park kmalu spremenili v "ljudski tabor", potem v "ljudsko trdnjavo", ki bo postala odskočna deska za nemire v tem mestu.

Vse te misli, ki nam prihajajo v glavo, ne izvirajo iz strahu. Prišli smo nanje, ko vidimo, kako po Clevelandu zmeraj bolj izginjajo nekdanja velika izložbena okna in postajajo male luknje, pa še te so gosto zamažene. Na vratih je vse polno varnostnih naprav, ki jih preje še poznali nismo. Ali niso to izrazita znamenja naših dni, da se spreminja namen in značaj naših javnih prostorov? Smo pa prepričani, da je to le začasen pojav.

BESEDA IZ NARODA

Slovensko srečanje v Washingtonu

Paterson, N.J. — Nimam namena pisati oceno o Korotanovem koncertu v Washingtonu, to bo storil kdo, ki se na glasbo bolj razume kot jaz, povedal bi le, da mi je bil zelo všeč in da sem globoko užival ob njem. Bal sem se, da se bo pevcem poznala utrujenost po dolgi vožnji, pa so bili sveži in čili, da je bilo veselje jih gledati, še bolj pa poslušati. Morda ja na nje svežilo vplival tudi pogled na polno dvorano navdušenih poslušalcev.

Upam, da tudi "Šepeta pod turnom" ne bom prevpil, če pribijem par dejstev v zvezi z obiskom Korotancev v ameriškem glavnem mestu.

Vsi vi, ki živite v Clevelandu v strnjenih slovenskih naselbinah, se morda niti ne zavedate, kolikšne koristi imate od tega. Saj se tudi rojaki po manjših naselbinah prizadevajo za kulturno udejstvovanje, morda še z večjim trudom ko vi, pa z manjšim uspehom, ker ni dovolj sodelavcev ali ker stanujejo zelo daleč drug od drugega. Zato mi z ameriškega slovenskega "po-deželja" z nekako zavistjo gledamo na vas, ameriške "Ljubljančane" in željno sledimo vašim verskim in kulturnim prireditvam. Zato je Korotanov koncert v Washingtonu pritegnil toliko rojakov od daleč. Videli ste lahko, koliko nas je bilo iz New Yorka in okolice; nekateri so prišli z vso družino, pa morali še isto noč nazaj, kot Ravnikarjevi iz Brooklyna; drugi, ki sami niso mogli priti, so poslali svoje otroke s kakšnim sorodnikom, da bi slišali slovensko pesem in jo vzljubili, kot na primer, Klezinovi.

Največja zasluga Korotanovega koncerta v Washingtonu pa je, da je pritegnil in nad vse zadovoljil izredno veliko tujih poslušalcev. Washingtonski Slovenci so večinoma uradniki ali profesorji in vsak se je potrudil, da je povabil čim več svojih tovarišev in znancev, ki so slovensko petje naravnost uživali. G. Konrad Mejač, predsednik KS-KJ društva Baraga, pod čigar pokroviteljstvom se je koncert vršil, je slišal neko gospo v dvorani, ki je vsa navdušena pravila svoji tovarišici: "Do zdaj še vedela nisem, da Slovenci sploh bivajo, pa sem vsa srečna, da slišim njih krasno pesem."

Moj sobrat g. Stanko Ceglar, SDB, ki študira na Katoliški univerzi, je tudi povabil na koncert dva svoja profesorja in s solca Fathra Kellyja, ki nas je vozil. V avtu so vsi pripovedovali, kako so brskali po enciklopediji in po drugih knjigah, da bi našli kaj o Slovencih. Father Kelly se je pohvalil, da zdaj dobro loči med Slovenci in Slovaki, pa tudi med Slovenijo in Slavonijo. Vso pot je bil govor o slovenski zgodovini vse do pokolja domobrancev. Tako je Korotanov koncert ne le priznal slovensko pesem tudi tujcem, marveč jim vzbudil zanimanje za Slovence sploh.

Skoro vse washingtonske in newyorške Slovence osebno poznam, pa sem v dvorani videl dva postavna fanta, ki sta navdušeno sledila zborovemu izvajanju, a sta mi bila povsem neznanca. Zunaj sem ju potem na-

šel v razgovoru z gospo Bevkovo. Predstavila mi ju je kot svoja učenca, ki ju uči slovenskega jezika? Iz kakšnih čustvenih nagibov gotovo ne, saj Amerikanec ni sanjač, marveč praktičen človek, ki stvari ceni po tem, kaj mu koristijo. Če tujec vidi, da mu bo v življenju prav prišlo, ako bo znal slovensko, kako da te koristi mnogi slovenski starši ne odkrijejo in svojih otrok ne učijo materinega jezika? Pač ne poznajo pregovora: "Kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš." Od tujcev se lahko učimo, da v Ameriki znajo slovensčine prinaša korist.

Mogočno je donela slovenska pesem tudi v Marijinem svetišču v nedeljo med sv. mašo. Ganiila je ne samo nas, Slovence, tudi tujci so ji z zanimanjem prisluhnili. Posrečeno je bilo, da je bil glavni somaševalec g. Julij Slapšak iz Clevelanda, ki nas je v pridigah navdušil, da smo molili ne le za svoje tukaj in v stari domovini, marveč za vse dobrotnike slovenske kapelice v Marijinem svetišču v Washingtonu, pa za pokojnega škofa dr. Rožmana, katerega desetletnico smrti bomo letos obhajali, in za pobite domobrance ter druge žrtve brezbožnega komunizma, katerih obletnice pokolja se te dni spominjamo.

Tako mogočnih litanijsk Mater Božje že dolgo nisem slišal, kot smo jih peli to nedeljo v Washingtonu. Saj nam na koncu kar ni dalo iti iz svetišča. Pa ti sta "Marija, skoz" življenje vodi ti srečno znaš"! Father Slapšak je rekel, da jo je slišal tako mogočno peti samo še v baziliki Marije Velike v Rimu leta 1950 ob sklepu slovenskega svetoletnega romanja pod vodstvom pokojnega škofa Rožmana. V baziliko smo prišli že malo pozno, ko so cerkev že izpraznjevili in luči ugašali. Mežnar se nikakor ni dal pregovoriti, da bi nam dovolil, da začnemo svojo pobožnost. Tedaj pa nekdo zakliče: "Zapojmo!" ter intonira "Lepa si, lepa si, Roža Marija". Nihče od tujcev ni več maral iz cerkve, pridružili so se nam ter nas spremili h glavnemu oltarju. Tudi mežnar se je vdal in luči zopet prižgal. Ko mu je pa g. dr. Robič stisnil v roko italijanski tisočak, je prižgal še vse žaromete, da je cerkev kar žarela. Opravili smo svojo pobožnost in jo zaključili z "Marija skoz" življenje...". ki je donela kot to nedeljo v Washingtonu.

Hvala vam, Korotanci, za prijetni obisk, pa na veselo svidenje, če Bog da, prihodnje leto ob blagoslovitvi kapelice na čast Mariji Pomagaj z Brezij, takrat, če le mogoče, v družbi "Mladih harmonikarjev" in folklorne skupine "Kres"!

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Uživalci mleka

CHICAGO, Ill. — V Združenih državah porabimo letno preko 100 bilijonov funtov mleka,

"Triglav" v Milwaukeeju vabi na piknik

MILWAUKEE, Wis. — V Triglavskem parku je vse v zelenju. Vse je počiščeno in trava pokošena. Vse se pripravlja za prvi piknik, ki bo letos 15. junija, torej sredi najlepšega meseca v letu.

Vsako leto radi prihajajo naši prijatelji tja, da se s svojimi znanci povesle in oddahejo od dnevnih skrbi in dela. Zanimivo je to, da je v parku vedno kaj novega; lani elektrika, letos pa vodovod. Lahko se bo vsak napil čiste vode, katero črpa motorna črpalka prav iz globine zemlje. Seveda bo tam ta dan na razpolago tudi hladno milwaukeeško pivo in pa triglavsko vino, za mladino pa vseh vrst sode. Za kosilo še niso izdali jedilnika, vem pa, da ga bodo pripravili najboljši kuharji in kuharice za zelo zmerno ceno. Vse kaže, da bo potrežba, kakor treba.

Za ostalo razvedrilo bo na razpolago velik travnik za žogo, igrišče za odbojko, vožnja po jezzeru s čolnom, kopanje in plezanje po drevesih ter še dosti drugega razvedrila. Končno sem pri naštevanju pozabil omeniti, da sta tam tudi dve lepo urejeni balicarski igrišči za vnete balincarje in kapelica svetih bratov Cirila in Metoda, katerima se lahko priporočimo v potrebah. Tudi godba bo naročena; to pa samo za tiste, ki radi plešejo. Mislim, da nisem ničesar pozabil omeniti, če pa sem, me pa na pikniku primite za ušesa. Vas pozdravlja Triglavčan

Znamka o škofu Baragi

CLEVELAND, O. — Pred kratkim je Maks Simončič v Ameriški Domovini omenil, da je v našem glavnem poštnem uradu v Washingtonu prošnja, da bi se izdala znamka, ki bi prislavila 100-letnici smrti škofa Barage. Rad bi pripomnil, da je to izvrstna ideja in da je "precedent" za to bil dan že s tem, da je bila že izdana spominska znamka za Father Marquettea. Torej ne bi bilo zaprek, češ to je verska ali katoliška zadeva. O tem piše Our Sunday Visitor 1. junija 1969 v članku, ki ga je napisal Charles Gabel v zvezi s cerkvijo, ki bo skorajda končana v Sault Ste. Marie v čast vernooameriškim mučencem, kot so bili jezuit Isaac Jogues, misijonski zdravnik Rene Goupil in še šest drugih. Vsi so delovali med Indijanci. Omenjeni katoliški časopis se dobi ali v cerkvah ali pa direktno, če se piše v Huntington, Indiana 46750.

Da stvar ne bi zaostala, se priporoča, da bi kdor koli more, pisal svojim, pa tudi trem slovenskim zveznim poslancem, kot tudi na glavni poštini urad in na Belo hišo. Dobro bi bilo tudi, če bi slovenske radio postaje po raznih krajih to omenile. Stanko Meršol

IZ NAŠIH VRST

Astoria, N.Y. — Cenjeno uredništvo! Priloženo Vam pošiljam polletno naročnino. Z listom sem zadovoljen in Vam želim veliko uspeha. Vse najlepše pozdravljam! Vincent Ovca

Kirkland Lake, Ont. — Spoštovano uredništvo! Prejel sem Vaše pismo, da mi poteče naročnina na Ameriško Domovino. Zato Vam priloženo pošiljam denarno nakaznico za celo leto.

Mi tukaj na kanadskem Severu smo dobili pomlad šele v drugi polovici maja. Naša, nekdanja slovenska skupnost se manjša, mlajši so odšli za boljše službo na jug Kanade, stari pa umirajo. Če bo šlo tako naprej, se čez deset let v Kirklandu ne bo vedelo, da so tod živeli Slovenci.

Kirkland Lake je bilo nekoč

izrazito rudarsko mesto. Še pred desetimi leti je tu obratovalo 7 zlatih rudnikov, danes delata samo še dva in en odprt železni rudnik. V mestu samem pa odpirajo vsakovrstne šole in Kirkland se naglo spreminja v pravo študentovsko mesto.

Z Ameriško Domovino sem vsem popolnoma zadovoljen. Ona mi je najboljša vez z našo slovensko skupnostjo. Želim, da bi še dolgo obstojala ter nam pomagala ohranjati našo slovensko zavest!

Najlepši pozdrav uredništvu in upravi lista, kakor tudi vsem naročnikom in bralcem Ameriške Domovine.

Albin Balkovec

St. Catharines, Ont. — Cenjeno uredništvo! Hvala za obvestilo. Prilagam ček za enoletno naročnino. Z Ameriško Domovino smo zelo zadovoljni, ker nam prinaša mnogo novic iz starega kraja, dopise rojakov po naselbinah in vse druge važne novice iz ostalega sveta.

Listu želim mnogo uspeha še vnaprej in Vas najlepše pozdravljam! Joseph Petrič

El Cerrito, Calif. — Spoštovana uprava! Prilagam Vam celoletno naročnino v znesku \$16 v upanju, da prejmete pošiljko pravočasno. Kot vsa leta ostam tudi v bodoče stalni naročnik tega Vašega tako potrebne-ga in zanimivega dnevnika.

Želeč Vam veliko uspeha Vas najlepše pozdravlja

Tone Ravnik in družina

Chicago, Ill. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam denarno nakaznico v znesku \$16 za enoletno naročnino. Ameriška Domovina prihaja redno na naš dom.

Vas iskreno pozdravljam! Antonia Denša

Oakland Park, Fla. — Cenjeno uredništvo! Prejela sem Vaše obvestilo, da bo moja naročnina kmalu potekla.

Tukaj Vam pošiljam ček za enoletno naročnino in se Vam obenem zahvaljujem za redno pošiljanje. Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljna. Iz nje izvem, kako se imate v Clevelandu, kjer sem živila 58 let. List bi zelo pogrešala in zato Vam želim veliko naročnikov, da boste list lahko izdajali. Tukaj ne poznam nobenega Slovenca, da bi mu list lahko pripočila.

Lepo pozdravljam moje clevelandске prijatelje in znance, katere zelo pogrešam. Prav lepe pozdrave pa tudi vsem pri Ameriški Domovini. Vaša vdana Frances Marolt

Srenja bo piknikovala

New York, N.Y. — Težko je človeku živati z mešanimi občutki. Ne bi rekel, da jaz živim v takem duševnem stanju. Ne, jaz kot osebnost, kot človek — posameznik ne poznam razdvojenosti. Ta se mi pojavi samo kadar se ves predam v srenjo in pomislim, da sem že marsikatero besedo povedal, misleč, da jo budim, da jo spravljam k prebujanju in zavesti ter čutnosti.

Ob takih trenutkih na zares nastane razklanost, ker v pre-mišljevanju in pregledovanju stanja nisem v sklepanju nikdar čisto gotov, kje naša njujorska slovenska srenja stoji. Včasih dobim vtis, da je živější — kot je bila na primer pred 4 leti; včasih pa me zagrabi mučen, vtis, da smo tam, kjer smo bili.

Kadar me takšna mučenost grabi, se zmeraj vprašam: ali je vredno tolikšne pisarije za srenjo o srenji, ki mi v duhu zmeraj razmišlja njujorske meje, ko se življenje ne zgane kot bi želel in kakršnega včasih že nosim v svojem občutju!

Meni je bilo ob rojstvu sojenno, da se moram reševati z rešilnimi bilkami. Osebno imam trane oprijeme. Ti prijemi veljajo

za mene. In da za srenjo še pisem in vlečem za vrv zvona sv. Cirila, pa mi pomaga slovenski pregovor: Človeku se enkrat pove, v mlino pa trikrat!

In zares naša njujorska slovenska srenja — kakor sleherni v tujem svetu, in celo narod na Slovenskem, ker je majhen — je danes v ogromnem in strašno ropotajočem mlinu, ki melje in trga. Ne bi hotel iti dalje v opisovanju tega mlina. Vsakdo si lahko predstavlja njegovo ogromnost in njegov šunder in ropot ter njegovo mlenje.

Ko se sam vanj zazrem in globim, potem se zavem, da moram srenji marsikaj povedati ne samo enkrat, niti ne samo trikrat, kot pravi slovenski rek, ampak v še močnejši pestopici. Zdaj je treba povedati desetkrat, stokrat, tisočkrat in morda bo treba nekatere stvari dopovedovati deset tisočkrat, da se bodo slišale.

Glas enega samega klicarja je in bo prešibak. Njemu se mora pridružiti drugi, tretji. Biti nas mora deset, sto, tisoč, deset tisoč. Cel milijon in še več nas mora biti... Potem pa naj mlino poče, kolikor hoče, potem naj mlin melje, kakor ga je volja. Zrno bo odporno ostalo in takrat omo lahko s pesnikom vred mirno rekli: 'pleva, kaj nam mar!'

Kajti z mnogimi klicarji obstala bo naša njujorska slovenska srenja. Obstala bo klevelandska, čikaška, torontska, buenosajerska, sidnejska in tudi vašingtonska... Obstal bo naš narod...

Klicarji so bili zmeraj preganjali noči in teme. Klicarji so zmeraj idealisti. In o teh je nedavno ameriški predsednik Nixon aejal tole: "Crnogledneži ne grade družbe. Idealisti so tisti, ki so nje graditelji!" Idealisti so ohranjevalci naših narodnih srenj po svetu, idealisti so bili osvetečevalci našega naroda v preteklosti, idealisti so in bodo tisti, ki bodo pripomogli, da bo naš narod spet zadihal v pravi svobodi s svojimi najbližnjimi brati, idealisti bodo najtrdnješe zrno naše skupnosti in našega naroda in le-ti bodo njega ohranjevalci.

V skromnosti bi rad vsaj malo pri tem ohranjanju sodeloval. In vprav zato pišem ter kličem, kličem in ponavljam, samo da bi se slišalo v ropotu in šunderu stop in koles ogromnega mlina modernega časa, ki stiska dušo in jo preganja.

V New Yorku smo zdaj srečni, ko nam "Fantje z Osme" pojo in ras v skupnost kličejo. Dne 24. maja so prišli v naš Ridgewood v namenom, da bi Kočevsko obiskali, pa so spoznali, da so prišli na Slovensko! Uspeh je bil lep. In Bog daj, da bi naši fantje držali. Izgleda, da bodo, in še nekaj glasov je treba pritegniti, ker pevovodja Dr. Franjo Delak ima voljo vztrajati.

Jutri, 3. junija, gredo naši fantje spet v Bridgeport. S petjem vnašajo v srenjo našo življenje in upam, da se bodo v krog zbrali tudi v soboto 21. junija v Wildwood State Parku na Long Islandu, kjer bo naša njujorska srenja letos prvič piknikovala.

Autobus bo peljal tja od Bus pogrebne žale v Ridgewoodu za vse, ki nimajo svojega avtomobila. Pokličite farovž OR 4-3442 ali pa k Jožetu Skrabetu VA 1-5271. Upam, da bom tam videl vse "Ančke", "Jožete" in "Maričke". Upam, da bom tam srečal Louis-a Rupnika in vse njegove, ker lani je dal tako možato besedo na drugi strani tega dolgega otoka. Upam, da se bom tamkaj srečal z Jocom Zagarjem, in da bo tja sklical člane sv. Jožefa za odprti stanek ne samo njegovega društva, ampak vse njujorske slovenske srenje.

Torej: nasvidenje v Wildwood State Parku v soboto 21. junija 1969! Koliko sem vas iz tega ropotajočega mlina sklical v narodno skupnost, mi boste s svojo navzočnostjo izpričali. In potem bom pa še klical...

Tone Osovnik

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

"Za najbolj odrešilno revolucijo"

II. del
razgovora s slov. duhovnikom
iz Čile

Svojim faranom, sobratom in nadrejenim gotovo kdaj govorijo o Sloveniji in jim pokažejo kako sliko naših lepot. Kaj se Ti ne zdi, da ima slovenska politična emigracija iz leta 1945 velike zasluge, da je danes Slovenija znana širom sveta?

"V naši fari Curacautinu je ljudem precej dobro poznana Slovenija. Na naštetih predavanjih, govorih in skioptičnih slikah ter na konferencah smo seznanili naše ljudstvo z našo drago domovino, posredujoč jim vse dobro in lepo, ki ga smo sami bili deležni od nje v naši mladosti.

Čile se po svoji naravni lepoti — na jugu —, kjer so jezera, reke in gozdovi, polja in planine, zelo približuje Sloveniji. Tudi ljudstvo je prijazno in radodarno. Včasih se nam zdi, kot da bi se nahajali na kakšni slovenski fari. Kar manjka, so slovenske narodne noše, potrkanje in potica, kar še posebej občutimo ob božičnih in velikonočnih praznikih."

Kako si se počutil med Slovenci v velikem Torontu?

"Med rojaki v Torontu sem se počutil izredno dobro. Res je, da nimam med njimi veliko poznanec, vendar sem čutil njihovo prijaznost in razumevanje za slovenskega duhovnika. Kar sem imel osebnega stika s posamezniki, me je očarala njihova ljubeznivost in dobrot. Bila so prava doživetja, ko sem se sešel s prijatelji po 28 letih ločitve. Veselim se, da precejšen del rojakov vrši svoje verske dolžnosti. Kako naj bi kaj takega videl v Južni Ameriki! Tudi otroci še precej dobro govorijo slovensko. Vsa čast njihovim staršem. Če je pa kaj razlik v družabnem pomenu, upam da so rojaki toliko zreli, da jih ne stavijo v opek z edinostjo v veri in slovenstvu, ki nas morata bolj kot kdaj združiti, da ne utonemo v buržuaziji in pohlepu po materiji, kot jo kaže okolje.

H koncu bi še tole pripomnil za moje drage rojake širom Kanade: Bodite trdni v veri, ki ste jo prejeli od doma! Naj vas ne hipnotizirajo ne žep, ne žolodec, in ne seks! Vse to je relativno in zato ima svoj konec. Človek pa teži za neskončnim, za absolutnim, ki je samo Bog. Ko se bo človeštvo naveličalo relativnega, bo iskalo Absolutnega! In tega nam daje naša vera. V uri, ko se zdi, da se vse maje — tudi v Cerkvah — zahvaljujem Boga, da sem Njegov duhovnik! Ponošni na slovensko in versko kulturo, slovenski duhovniki delamo po širnem svetu za tisto "revolucijo", ki je največja in najbolj odrešilna, in ki se nahaja za vse čase v Kristusu in njegovem evangeliju!"

Andrej Pogačar

Spomin in zahvala slovenskim narodnim in verskim mučencem

Bivši slovenski protikomunistični borci v Torontu so se spomnili vseh, ki so med drugo svetovno vojno in revolucijo da-

rovali življenje v borbi in v mučeništvu za politično in versko svobodo svojega naroda. Spominna proslava je bila v soboto, 31. maja — na praznik Kraljeve zemlje in nebes. Z molitvijo pri sv. maši so se jim zahvalili za dar mučeništva, ki je bil darovan za slovenske rodove bodočnosti, da bi živeli, živeli svobodno, da bi ustvarjali v svobodi, ki jo jim je dal Stvarnik:

Sv. maša je bila darovana v cerkvi Brezmadežne s čudodelno svetinjo; maševal je kaplan g. Ivan Jan CM. Cerkev, ki so jo zgradili tisti, ki so ušli mučeniški smrti v Teharjih, St. Vidu, Skofji Loki in v Kočevskem Rogu, je bila samo do polovice polna. Z evangelijskimi besedami se je marsikdo spraševal: "Kaj ni bilo več rešenih, kje pa je drugih devet?"

Po sveti maši je bila v dvorani spominna svečanost. V pobožni tihozi ji je prisostvovalo lepo število bivših borcev in njihovih družin. Na odru so Hinko, Franc, Janezek, Lojze in Anica v nevezani besedi prikazali zgodbo krvave revolucije, ki so jo narodu, katerega so okupirali tuji — nacisti in fašisti — nprtili komunisti. Iz ozadja te krvave zgodbe je vstajala pesem-koračnica, ki je vodila domobranske bataljone v zmagojonojari.

Slavnostni govornik večera je bil g. Otmar Mauser, ki je v miselnem globokem in občuteno podanem govoru povedal in navzočim podaril v razmišljanje: Duh je bil, ki je vodil v borbe vaške stražarje, domobranci in četnike; duh je dajal moči vsem vrtnjenim iz Vetrinja, da so v mučeništvu vztrajali; duh je bil, zaradi katerega so med vojno padali talci in umirali jetniki v nemških taboriščih smrti, na Rabu in drugod. In ta duh more in mora družiti tudi preostale žive, ker borba še ni končana ...

Spominna proslava je pripravilo Društvo SPB skupaj s Taborom.

Por.

Čas beži

Ko smo ustanavljali Hranilnico in Posojilnico slovenskih župnij v Torontu, so bili ustanovni člani stari okoli 40 let; eni seveda tudi precej manj, drugi malo manj, tretji pa tudi malo več. Kdo je tedaj mislil na življenjsko zavarovanje? V vseh je bilo polno podjetnosti, pred vsemi pa toliko dela in načrtov. Vsakemu se je mudilo, da bi nadomestil leta izgubljena v revoluciji in taboriščih.

Čas pa beži. Leta tistih, ki so bili ustanovni člani, ležejo že čez 50, se bližajo 60. Življenjsko zavarovanje dobiva večji pomen. Naj bi vsakdo, ki je član in tudi tisti, ki hoče postati, ne pozabil, da je vsak dolar naložen na hranilnih vlogah (Shares) zavarovan za dolar in to do \$2000. To je najcenejše življenjsko zavarovanje, ki prav nič ne stane, glavno je, da je denar naložen še pred 55. letom starosti. Za primer smrti, ki je nihče nikomur ne želi, je lahko pri roki \$4000. Kdor še ni na to mislil, naj bi temu posvetil nekaj minut in se odločil.

Hranilnica in Posojilnica slovenskih župnij je do sedaj že izplačala svojim članom \$30,000 take zavarovalnine. V tej vsoti

pa niso vštete hranilne vloge, ki so to zavarovalnino zaslužile. Predsednik

Pravice katoliških šol

Ontario Separate School Trustees' Association je pretekli dne poslala prvemu ministru ontarijske vlade g. J. Robartsu, njegovemu ministru za vzgojo g. G. Davisu in članom ontarijskega parlamenta posebno pismo, v katerem zahteva za katoliške šole od otroškega vrta pa do 13. razreda enake pravice, kot jih imajo javne šole.

Sedaj je pa na katoliških starših, da te zahteve širijo v javnosti, da delajo javno mnenje, da vplivajo na svoje politične predstavnike, da bi napori katoliških

"Naši mrtvi žive, ker duh nikoli ne umrje"

(Govor g. Otmarja Mauserja na spominski proslavi v Torontu.)

Leta prinašajo in odnašajo dogodeke, puščajo spomine, ki s časom tudi dobivajo svojo novo obliko in globino, katero ob dogodkih, preživetih v preteklosti, nismo tako jasno pojmovali, kot jo morda danes.

Vsako leto ob tem času se spominjamo tistih naših slovenskih ljudi, ki so v množicah zapuščali ta svet v letih vojne in revolucije, ko je smrt kosila brez usmiljenja po naši zemlji, tako da je postala vsakdanja znanja in pojava po slovenskih vaseh in mestih. Pod njeno koso so padali talci, umirali so ljudje po ječah, izsušeni do kosti umirali v koncentracijskih taboriščih, v mukah umirali pod noži in krogli komunistov, vrnjeni in poklani celo potem, ko je ostal svet odločil orožje in zadržal v novo našli mir ter pričel kovati načrte za nove, lepše čase.

Ob spominu na te naše ljudi vsako leto znova mislimo, kaj naj bi povedali, kar še nismo; kaj naj bi k premišljevanju o teh naših mučencih še dodali, ker še manjka. Marsikomu se zdi — in nekateri to že kar javno govore — da je prišel čas, ko je treba vse pozabiti in iti naprej skozi življenje s preprosto filozofijo, da časa pač ni moči ustaviti in da se stvari ne dajo spreminjati. Bilo je, strašno je bilo, toda minilo je in veter dolgih let je počasi nanese pesek čez vse, kakor čez karavano, ki se je zgubila in omagala v puščavi.

Režim doma in njegovi podporniki in somišljeniki v svetu so znali čas zadnjih dvajset let bolje izrabiti za širjenje svojih laži, kot smo ga mi za izpričevanje resnice. Brezbriznost, katere je veliko v današnjem svetu, se počasi polasča tudi nas. Že v samem početku nismo znali takoj dvigniti na svoj prapor tistega, kar je bilo v mrtvih najgloblje in najmočnejše — namreč duha. Dolga leta smo se zgubljali v opisovanju in prikazovanju bojev, namesto da bi iz mrtvih dvigali tisto, kar preživi čas, kar more poiti z močjo nas in morda še rodove za nami. Ostali smo ujeti v krog žalosti, zdaj že bolj v krogu brezbriznosti, in pozabili smo, da je samo duh tisti, ki je vsem tem, ki jih danes ni več, dajal pogum, zaupanje, voljo in nazadnje moč, da so prestopili praz med časom in večnostjo. Če o naših mrtvih vemo povedati le to, da so se v bojih junaki borili in to, kar je bilo na njih zunanjega, pa malo o tem, kar je te ljudi dejansko delalo velike, potem bomo težko našli pot iz kroga, v katerem smo ujeti. Pri tem smo celo nekam pozabili, da so naši mrtvi člani tudi tisti neznani Slovenci, ki so nekje v samotnih celicah, brez človeka, čakali na zgodnjo ju-

verskih in političnih predstavnikov dosegli popoln uspeh.

(Iz Oznani.)

X. slovenski dan

Zadnja nedelja v mesecu junija bo zopet slovenski narodni dan, ko se bomo na slovenski zemlji našega letovišča zbrali, da obnovimo poznanstvo, utrdimo prijateljstvo in vsaj en dan posvetimo slovenski zavesti. Prešteli bomo vrste tistih, ki "jih zvestoba še veže na slovensko domovino, in tistih, ki ne morejo prenehati biti njeni sinovi".

Prihranimo zadnjo nedeljo v juliju za udeležbo na X. SLOVENSKEM DNEVU!

Prireditelji

tranjo uro, da jih kamion odpelje nekam v gramozno jamo, kjer jim bo salva iz pušk končala življenje. V svojo delovanje nismo znali vključiti vsega trpljenja slovenskega človeka; celo trpljenje samo smo delili v višji in nižji razred. In vendar — mar ni imela smrt vaškega stražarja, domobrancia, četnika, talca, človeka v Mauthausnu ali na Rabu isti cilj in isto ceno pred Bogom? Kaj niso vsi ti ljudje želeli svobodo za svoj narod in kot otroci božji hrepeneli po miru?

Ob tej misli se ustavimo noč. Razširimo jo in pogledimo tja, kjer je človek najmočnejši; tja, kjer so vsi temelji tega, kar bi radi zgradili. Čas je, da pogledamo duha, da na njem pričnemo zidati. Ne na pesku, ne na človeški slavi, ne na mnenjih, ki se spreminjajo z vsakim novim dnem, temveč na moči duha gradimo, če hočemo uspešno kljubovati varljivim nakanam modernega komunizma in vztrajati v boju, ki so ga naši mrtvi bojevali z vsem svojim prepričanjem duše in srca. Samo na ta način bomo našli pot iz kroga, v katerem smo ujeti, našli pot drug do drugega, ter do teh naših mrtvih, katerim vsako leto posvečamo to našo spominno prireditve.

Mislim, da bi bile najboljše duhovne vaje za nas vse, če gremo v duhu mimo kraških jam in pozabljenih grobišč, kjer so tisti naši ljudje našli svoje zadnje počivališče. Če bi danes odkopali ta grobišča, bi morda našli še nekaj kosti, kako svetinjo, jagode rožnega venca ali druge drobne spominke, ki so jih ubiti imeli ob zadnji uri s seboj. Tako malo telesnega ostanke za človekom. In vendar je vsa zemlja, po kateri hodimo, presijana s skrivnostno lučjo teh v zemljo položenih, katero nihče ne more pregnati ali uničiti in jo niso mogli pregnati in uničiti doma tisti, ki poskušajo z vso surovostjo že toliko let. Duh sije, prepaja, cveti iz vsake pedit slovenske zemlje in proti njemu je doma brez moči še taka sila. Kako naj streljajo v duha, kako naj streljajo v luč, če pa je razpeta kakor zarja čez celo nebo? Tako lahko je zasuti mrtvo telo, tako lahko je pustiti prhneti kosti. Toda kaj jim pomaga vse to? Kaj pomaga krvniku, če misli, da je tisti, ki ga je ubil, res mrtve in da se je v zemlji stopil v prst, če pa ve, da je za njim ostalo tisto, ki se je ob smrtni uri sprostilo in krvnik ni mogel usmrčiti? Kaj mu pomaga, vprašam? Kakor Damoklejev meč visi duh mrtvega nad njim in strašni stiski ostane krvniku samo še beganje. Ti, prav ti, ki trdiš, da ne priznavajo duše in ti tisti neznani Slovenci, ki so nekje v samotnih celicah, brez človeka, čakali na zgodnjo ju-

prhnjenih kosti; boje se duha, boje se njegove veličine, boje se njegove večnosti.

Mi tako malokdaj mislimo na to osnovo, na to največje in najmočnejše, kar je bilo v naših mrtvih in je tudi v nas. Prav zaradi tega se mi zdi, da so se tisti naši spominski dnevi v preteklosti preveč zgubljali v žalosti in bridkih spominih. Saj je prav, da slavimo njih junštva; prav je, da se spominjamo njih trpljenja in njih zadnje ure. Toda to ni dovolj ne za današnji čas, še manj za bodočnost. Slaviti moramo v prvi vrsti njih duha, zakaj ta sega iz preteklosti v sedanjost in v bodočnost in ob njem vsi mi lahko ponovno prizgemo vsak svojo luč. Slaviti mrtve pa moramo iz prepričanja in ne zato, ker se nam zdi, da tradicija tako zahteva. Zato moramo na vsakoletnih spominskih dnevih duh postavljati vselej na prvo mesto. Duh tega, ki je padel v gramozni jami, duh tega, katerega truplo so zagrebeli na Rabu, duh tega, katerega telo je bilo sežgano v koncentracijskem taborišču, duh tistih, ki so padli v borbi in duh tistih, ki so goli padali v množične grobove. Vsi so kakor goreči jeziki nad slovensko zemljo. Govore brez besed in njihovega nemega govorjenja nihče ne more ustaviti. Mi smo poklicani, da govorimo z njimi, z jezikom duha, ki družijo vse, ki verujejo v resnico, pravico in dobroto po vsem svetu.

Danes druga ljudstva hodijo našo trnjevo pot. Umirajo nasilne smrti pod noži in krogli komunističnih totalitarcev in legajo v zemljo kot so svoj čas našli ljudje, ter tako množijo vrste nemih prič komunističnih zločestev.

Za nas pa je važno, da nam ostane vselej sveža le ena misel: Duh je zmagovalje, duh je veselje, duh je življenje. Naši mrtvi žive, ker duh nikoli ne umre. Mrtvi so samo tisti, ki v duhu ne verujejo.

V duhu je torej naša zmaga in zmaga tistih, kateri so tako ne-sebično darovali svoja življenja domovini na oltar in katerih se spominjamo nocojšnji večer. Naj bi ob spominu nanje tudi mi okrepili svojega duha za sedanje in bodoče čase, kajti le z močnim duhom bomo zmogli vztrajati v boju za ideale, za katere so bili naši mrtvi pripravljeni umreti.

Na veselico v Hamilton!

HAMILTON, Ont. — V Hamiltonu bomo imeli letos zopet veselico za praznik očetov. V planu imamo okusno večerjo, pecivo bo podarjeno. Za več vrst pijače je tudi poskrbljeno. Igrali nam bodo godci iz Toronta pod vodstvom g. Lebarja.

Veselica bo 14. junija v slovenski dvorani sv. Gregorija Velikega na 20. cesti. Začetek ob 8h! Cena vstopnine in večerje je skupno 3 dolarje. Vsak je vljuden povabljen od članic KZL.

Na svidenje!

Za odbor: M. V.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

LXXX

Pri žnidaršičih je bilo treba bolj paziti, da niso rojili, ker se je s tem preveč izpraznil in je imel premalo delavk, da bi niso šle med v zgoraj nastavljen medišče in tako je ostajalo medišče prazno. Da se mu prepreči rojenje, je treba večkrat pregledati satovje v vališču, da se mu potrgajo nastavki za matico. Pri močno obljudenih žnidaršičih je to treba pogosto storiti, ker drugače se lahko zgodi, da zamudiš in panj se z rojem izprazni za kakšno polovico ali še več; pa ni

to vse; čez devet dni za prvenec zroji še drugi in čez tri dni še tretji in panj ostane skoraj prazen in se zelo težko in počasi opomore do tolike obljudenosti, da bi začele nositi zopet med v medišče. Za tisto leto je gotovo panj uničen, kar je precejšnja škoda za čebelarja. Pa še ena nesreča se lahko zgodi. Mlada matica, ki jo čebele potrdijo za bodočo kraljico, mora v nekaj dneh ven iz panja na oplemenitev. Večkrat se zgodi, da jo ni nazaj, bodisi, da jo ujame sršen za svoj "lanč" ali jo pa napadejo čebele od oplemenjene matice. V tem je nekaj posebno čudnega. Čebele od prvega roja, ki ima matico oplemenjeno že od prejšnjega leta in čebele od drugega ali tretjega roja takoj napadejo matico nasprotnega roja in jo usmrte. To se pravi: čebele prvega roja z oplojeno matico takoj uničijo neoplojeno matico in prav tako postopajo čebele od neoplojene matice z oplojeno, če pridejo do nje. In če je ni nazaj, je panj uničen. To takoj opazijo sosedne čebelne družine, napadejo osiroteli panj in ga do golega oberejo, čebele pa pomore. Pri čebelah je marsikaj čudovitega. A "zakon narave je tak".

Tako je v tistih letih vse lepo potekalo; zemlja je rodila, čebele so prinašale med, sadje je vsako leto več obrodilo, družina se je skoro vsako leto pomnožila za enega člana, tako, da nas je nastalo v družini 12 in če prištem še fanta uslužbenca, ki nam je bil v pomoč pri raznih delih, so morali biti že res kar veliki lonci in sklede, da je bilo vse nasičeno. Pa se je vmes vrnilo tudi kaj slabega. Žena je že dalj časa bolela za želodčno rano. Včasih je držala dijeto, včasih pa tudi ne in tako se je dogodilo, da je rana prodrla skozi steno želodca in se je tekočina razlila v trebušno votlino. "Počil ji je želodec." Strašne bolečine so nastale. Takoj mi je bilo jasno, da je nekaj nevarnega. Skočil sem po kolo, pa pogljal proti Dobrovi k zdravniku dr. Pucu. Povedal sem mu, kako žena trpi in da je to kar hipoma nastalo. In ker jo je on zdravil in vedel z rano na želodcu, je takoj sumil, da je rana steno predrla. Takoj je vzel kovček z instrumenti, pohitel v garažo, položil v avto pripravo za zasilno ležišče, me pozval naj prisedem in še sva jo drsela proti nam. Žena je ležala v hudih krčih. Hitro sva jo naložila na avto na pripravljen ležišče in že smo bili na poti proti Ljubljani. Po poti me je vprašal zdravnik, kam naj jo zapele? Dejal sem mu, da on bolje ve, kjer bo hitrejša in boljše postrežba in tja naj jo zapele. Povedal mi je, da bo najboljša kar v Marijanišču. Kar tja z njo, sem dejal. Ko smo dospeli tja, so jo po kratkem pregledu takoj zapejali v operacijsko sobo; za njo pa operater kirurg dr. Blumaver, dr. Puc in še en pomočnik operater. Ime sem pozabil. Seveda tudi dve sestri usmiljenki, da sta stregli zdravnikom pri operaciji.

Jaz sem pa odšel v marijaniško kapelo in neznansko lepo molil in prosil pomoči od Zgoraj, da bi operacija dobro uspešla ter da bi žena kmalu ozdravela. Mislim sem, da bo trajalo neznansko dolgo. Pa ni bilo tako. Vsa reč se mi je zdelo kratka. V kapelo je stopila sestra iz operacijske sobe in mi povedala, da je operacija končana ter da je dobro uspešla in da je žena iz nevarnosti. Hvala Tebi, Bog, sem zaklical in odšel za sestro v sobo, kjer je že ležala žena. Počakala sva z dr. Pucem, da se je žena malo predramila od naroke, nato se pa oba srečna odpeljala domov. Pred odhodom sem se še vsem, ki so imeli opravka v operacijski sobi, lepo zahvalil, priporočil sestram ženo v varstvo, zapustil Marijanišče in se vsedel v avto. Če se ne motim, smo ženo deseti dan po operaciji že pripeljali domov. Kasneje je na prigovarjanje zdrav-

nika odšla na ponovno operacijo v deželno bolnico, kjer jo je vzel pod nož zopet dr. Blumaver in ji izrezal 70% želodca. Trinajsti dan po operaciji so jo že odpustili domov brez kake dijete, pač pa z naročilom, naj vsak dan spi en četrta litra cvička. To pa zato, ker ji bo sedaj primanjlovalo kisline. Prej ji je bilo vedno priporočano mleko in mlečne jedi, kar je blažilo kisline, sedaj po operaciji pa ravno nasprotno. Cviček, ker ima v sebi dovolj kisline, dočim ji je bilo mleko odsvetovano in v resnici se ni dobro počutila po njem. Prav škodovalo ji je. Še sedaj po tistih letih nima pravega navdušenja za mleko. Pač ji pa kaka čaša vina kar dobro dene. Le škoda, da Kanada ne prideluje kakega dobrega vina. Če bi se dobil kak dober cviček iz Gadove peči, bi ga midva z ženo kar vsak dan malo pokušala. Saj pravijo, da starejšim ljudem in kostem — starejšim — ne še starim, dobro naredi kaka čaša dobrega vina. To pravijo stari ljudje in mi "maljši" jim smemo verjeti. Ker se tega ne vpoštevam, ker se v vsem zametuje — duh, modrost in izkušnost starih ljudi, zato pa je danes tako strahovito zmešan svet... Kaj pravite, kdaj se bo povrnil v vsaj nekoliko bolj mirno in normalno stanje? Ali se bo?

(Dalje sledi)

Nemiri ob potovanjih Rockefellerja za Belo hišo iznenadenje?

WASHINGTON, D.C. — Izgredi in demonstracije po državah Latinske Amerike ob priložnosti obiskov guv. N.A. Rockefellerja so po vesteh iz Bele hiše za to pravo iznenadenje. Idejo za to pot naj bi bil dal glavni tajnik Organizacije ameriških držav Galo Plaza, ki bi moral razpoloženje v Latinski Ameriki, kjer je sam doma, poznati.

CLEVELAND, O.

Delo za moške & ženske

DELO DOBI

moški ali ženska z majhnim znanjem fotografije. Izučimo v barvastih posnetkih.

HALIK COLOR LAB.

15615 St. Clair PO 1 4000 (115)

Ženske dobijo delo

Dental Assistant

Personable, some typing and bookkeeping experience. Preferably a resident from St. Clair—Addison Road area for your own convenience. 31 hour week, off Wednesdays, half day Saturday, paid holidays. Will train. Call 391-5300 for interview. (x)

MALI OGLASI

Naprodaj

Stiristanovanjska hiša v dobrem stanju na E. 73 St., severno od St. Clair Ave. Kličite 431-6798 pred 2. uro.

Prodaj

Deset akrov zemlje, 3½ akra grozdič v Madison, Ohio. Kličite 431-6798 pred 2. uro.

(x)

POZOR

Kadar nameravate kupiti ali prodati vašo hišo, lot, prazno zemljo ali farmo, kličite našo Točno postrežbo

JOHN KNIFIC REALTY

481-9930 820 E. 185 St. (Tues.x)

V najem

oddamo spalno sobo moškemu na 1027 E. 61 St. garaža. Oglasite se osebno od 5. do 7. pop. ali kličite EN 1-8997. (116)

Soba in hrana

Vzajem na stanovanje, hrano in drugo oskrbo starejšega moškega, tudi penzionista, v lepem kraju vzhodno od Cleveland. Kličite 942-2059. (10,13,17,20,24,27 jun.)

POSLUŠAJTE SLOVENSKE PLOŠČE

VSako SOBOTO OB 2 POPOLDNE NA CHIN-FM 101, TORONTO. ODDAJA "ZELELI STE-POSUŠAJTE" VAM PRINAŠA CENTRAL NEWS, NAJVEČJI DISTRIBUTOR ZA PLOŠČE, KNJIGE IN CASOPISE V KANADI. Za informacije pišite na

CENTRAL NEWS & VARIETY

256 Augusta Avenue

Toronto 2B, Canada

Telefon: 924-5370

JANEZ JALEN:

VOZARJI

In je z nekako togo popri-
jela rdečo nogavico med stis-
njena kolena, začela razdirati in
navijati volno v klobčič.

"Nič. Črne nogavice si sple-
tem. Pa tudi, če mi rečejo, da
sem bila njegova—"

Besede niti po tihem ni ute-
nila več izreči. Skozi vso grozo
zapuščene tiho — niti tega bi
ne vedela povedati, kdaj je vra-
ta odprl — je stopil pred njo s
prvo senco starosti ovenčan, lep
in razumnega obraza mož. Za-
strmel se je, razprostrl roke in
spregovoril: "O ti moj ljubi an-
gelček! Si res ti?" Lenka je gle-
dala tujca in ni vedela kaj reči.
Vinjen ni bil. Morebiti se pa re-
vežu že malo blede. Pa ni po-
dobno.

"Lenčka! Saj si Lončarjeva
iz Ljubnega?"

"Seveda sem. Pa sedaj sem že
Lenka in že davno ne več Lenč-
ka." Ta hip je prepoznala gosta
in se začudila.

"Oooo! Mojster LAYER!"

"Prav veš. Polde LAYER. Tine
se mi je pa prvi teden v ječi
izkašljaj. Se pomniš, kako nisi
znala biti mirna, ko sem tvojo

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

GENERAL
FACTORY HELP

Day and night shifts.
Apply in person.

**MacLEAN FOGG
LOCK NUT CO.**
1000 Allison Road
Mundelein, Ill.

(113)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER — CHILD CARE
Live in. Yg. pleasant woman under
30 who apprec. good home. Care 2
girls. \$20 week.

436-4646

(113)

MALE HELP

TRUCK DRIVERS

To Transport Crude Oil
From Off Highway Leases

Must have a minimum of two years, tandem driving experience. Drivers
to be located in Texas and New Mexico. Permanent employment, excel-
lent pay and company benefits. Average pay in Texas and New Mexico
\$700 to \$800 monthly.

If you are interested and meet the driving experience requirements,
please contact the following for application:

Mr. Jerry Parker

The Permian Corp.

P. O. BOX 3119

Midland, Texas 79701

An Equal Opportunity Employer

(115)

EXCELLENT IMMEDIATE OPENINGS FOR
PRODUCTION ENGINEERS

Dynamic growth, expansion, diversification program by young
aggressive company. Need bright imaginative plant engineers to
manage and design new plants for mass production of component
housing systems. Need solid experience in this or related fields.
Product would involve industrialized production of complete hous-
ing units. Require individual looking for responsibility, opportu-
nity and challenge. Please send complete resume, including salary
requirements. Contact:

J. G. Rose, Vice President
Allied Mortgage & Development Co., Inc.
P. O. Box 2835, Desoto Station
Memphis, Tennessee 38102

(114)

CONTAINERS, INC.

In Menomonee Falls, Wis., Offers Excellent Opportunities for

Production Machine Operators

Due to recent expansion we have several openings for new employees.
Applicants must be high school graduates with a high degree of me-
chanical ability.

IF YOU are looking for steady full time employment, we are looking
for you. THE PEOPLE we hire will be trained.

For interviews write or call:

251-0800 — MENOMONEE FALLS, WISC. 53051

An Equal Opportunity Employer (Mention This Paper)

(115)

sree. Saj mi je šlo trdo, prav za
grinte trdo, tvojega objokanega
obrazčka pa nisem in nisem mo-
gel prodati. Če sam nimam o-
trok, naj imam pa vsaj tega ob-
jokanega angelčka, sem si rekel.
Pa so mi te Francozi ukradli," je
Layer znižal glas, "razbojniški
pridigarji svobode. Se še spomi-
njaš?"

"O, še, še," je znova potrdila
Lenka. "Mojster, kaj ne boste
nič sedli?" je prijazno povabila
točajka.

"Seveda bom. Saj prav zato
sem se ustavil pri vas. Truden
romar sem. V ječi sem se zaob-
ljubil, da najprej peš in teš po-
romam iz Kranja na Brezje, če
bom še kdaj mogel stopiti v svo-
jo delavnico. Od Brezij do vas
pa nisem bil več obvezan priti
peš, pa sem vseeno prišel, ko ni
več daleč in nisem naletel na
noben voz." Layer je sedel k
mali mizici ob kamrinih vratih.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

LAY OUT
DRAFTSMEN

Engineering Dept. of established
Metal Products Co. has immediate
openings for ambitious draftsmen,
who want to grow into Design
Engineering. Must be draft exempt.
This is a permanent position for the
right man.

Bring samples of work.

**ELGEN METAL
PRODUCTS CO.**

9325 King St.
Franklin Park, Ill.

Call: NA 5-8777

Ask for Mr. Kass

(114)

HELP WANTED

Distribution Clerk

- Permanent full time position for
mature individual.
- Good Pay.
- Good Company Benefits.

Must be high school graduate. Loca-
ted in Ford City. For interview
Call Mr. Funk at 582-6088.

(114)

HOUSEHOLD HELP

COUPLE

Desire housekeeper. Must be good
cook Vic. 79th and Cicero. Own
room and board.

CO 1-6343

FEMALE HELP

KITCHEN HELP — NIGHTS
Transportation home. Must live in
vicinity.

Santucci's 6211 S. Cicero Ave.
PO 7-2244

(114)

WANTED EXPERIENCED
OPERATOR

Full or part time.
Apply Beauty Salon.
500 So. Michigan.

(115)

BUSINESS OPPORTUNITY

GROCERY — Liquor, gas pump,
Lake county, excel. hwy. loc 2-110
frontage. Annual gross sales \$187-
000, price includes land, bldgs, and
fixt. \$35,000.
Call 746-1275 Paxton, Inc.

(114)

LIQUOR STORE AND BAR

In Cicero. Kitchen and hall. Living
quarters. West sub. By owner.
Phone 863-0928

(114)

REAL ESTATE FOR SALE

BRICK — 2 FLAT.

With 2 car gar. Ideally located in
Austin area. Private owner. Mid
20's.

287-9453 or 383-7261

(114)

BELMONT — LARAMIE — Area.
Owner. 5 rm. frame expandable
home w/3 rm. English Bsmt. Apt.
for related family living. 2 car gar.
736-2215

(114)

"Mojster! S čim naj vam po-
strežem? Poldne bo kmalu zvo-
nilo, vi ste pa še tešči."

"Silce žganja mi najprej pri-
nesi — prvo pomoč v sili — pa
za usta kruha, da pekočino za-
mašim. Hkrati mi pa masele vi-
na natoči. Pot me je ožejala."

Lenka je uslužno postregla,
postavila kar skoraj polno cila-
rico hruševca na mizo, komaj
načel hleb kruha in vino, sedla
spet k peči in znova začela ple-
sti rdečo nogavico. Kar mimo-
grede je pozabila, da se je bila
namenila vso podreti in si na-
plesti črne.

Slikar Leopold Layer je med-
tem izpraznil silce dišečega tep-
kovca, si odrezal za usta rženega
kruha, srknil požirek briške re-
bule in spregovoril. Vedel je, da
Lenka, objokani angelček, ne bo
odprla ust, če sam ne začne. Na-
slonil se je na nastavek klopi,
kakor bi se hotel odpočiti od
večletnih skrbi, zataknil palca
za odprtino telovnika ob ramah
in kakor vzdihnil:

"O da! Kako se svet čudno
suče."

"Bo kar res," je potrdila neiz-
kušena točajka, ki se je zave-
dala da mora ustrezljivo odgo-
voriti. Če ne zavoljo drugega, pa
zavoljo prijaznosti.

"Deklič! Ti o tem kar nič ne
veš. Jaz pa — Svoje dni sem bil
pod Broscem kakor doma. Mladi
smo bili in marsikatero smo
razdrli. Sedaj me pa že dobra
tri leta ni bilo pod to streho,
izpod katere se mi je gorje ro-
dilo."

"Tudi vam?" je ušla beseda
Lenki.

Layer je obstrmel: "Kaj hočeš
reči s tvojim 'tudi'?" Pridvignil
je ramena.

"Da bi nikdar te hiše videla
ne bila."

"No, no, no," je začel miriti
obupano mladost postarni slikar.

"Ne ču tako hudo, kakor si
domišljaš. K meni pridi, moj
objokani angelček, da se pome-
niva." Potrepljal je z dlanjo po
klopi tik zraven sebe in povabil:
"Sem sedi."

Lenka je odložila nogavico,
vstala in res prisledla kakor k
očetu na Layerjevo desno stran.

"Pa, da mi ne baš jokala, ko
nisi več trmast angelček."

"Ne bom," je obljubila Lenka.

Potem sta se pogovarjala, pa
ne na dolgo, na globoko.

Lenka res ni nikoli glavno za-
jokala, samo kdaj pa kdaj je glo-
boko zaihtela in so ji tiho zdrs-
nile solze na veneče rožno lice.

Celo mojstra Layerja ni bilo
sram obrisati si očesa.

Zunaj je bilo pa še vedno vse
tiho.

Ko sta se drug drugemu že do
dna izpovedala, si je Layer po-
novno z belim robcem otrl obraz,
grede pa zbral misli, obje! Len-
ko okrog ramen, kakor oče trpe-
čega otroka, in spregovoril:

"Nič ne toži, nič ne jokaj! Boš
videla, da se bo še vse na prav
zasukalo. Bog že ve, kaj dela.
Ljudi včasih preizkuša. Tako
tudi vaju s Klemenom."

"Če je pa že Klemen mrtev?"

"Kje pa imaš črno na belem,
da res nič več ne živi?" je hotel
kakor nekako vzrožiti Layer.

"Premišlujem noč in dan, pa
se mi včasih zazdi, da je še živ,
včasih pa, da je že davno pokop-
pan, če ga niso kakor sto in ti-
soče drugih volkovi raztrgali in
požrli."

"Veš kaj, Lenka! Zaobljubi se
še ti, kakor sem se jaz. Trdno
sem bil že prepričan, da moje
življenje niti piškavega oreha ni
več vredno. Pa sem še vedno živ
in zdrav in svoboden. In pomla-
di, ko ne bo malta več zmrzo-
vala pridem, se nastanim pri
vas in poslikam kapelo Marije
Pomagaj na Brezjah."

"Vam je bilo lahko. Če niste
mogli Mariji dati denarja, ji pa
poklonite svoje znanje. Kaj naj
ji pa jaz dam, ko nimam nič in
ne znam nič?"

"O, pa še kakšno bogastvo
imaš, deklič! Nepresenljivo."

"Mojster, spet v ugankah go-
vorite."

"Lenka! Obljubi Mariji svojo
dekliško čistost."

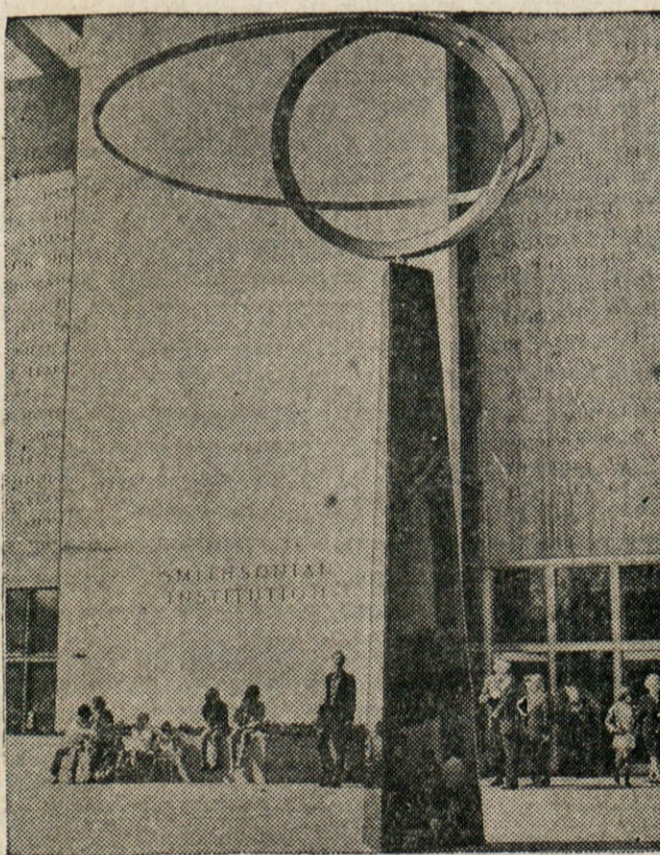
Točajka se je odmaknila od
slikarja in začudeno pogledala
mojstra: "Da bi šla v samostan?
Naka!" je odločno odkinjala z
glavo.

"Ne mislim tako. V trdno zi-
dani hiši ni težko braniti devi-
štva. Dokaj poguma je pa treba,
da dragoceno ogrlico iz samih
brušenih biserov nedotaknjeno
ohraniš ob prevoznih cestih, sredi
prijeznih, če ne bogatih, pa vsaj
bahatih in dokaj kratov tudi pi-
janik vozarjev."

"Se vas ne razumem. Kaj pa,
če se Klemen vrne in bi s ne
mogla vzeti? Ne, ne, ne. Ne bom
obljubljala, česar ne bi mogla
držati," je bila odločna Lenka.
(Dalje prihodnjič)

OBISKOVALEC IZ VESO-
LJA? — Ta človeku podob-
ni tvor so sestavili iz raz-
nih delov in ga razstavili na
običajni železarski razstavi
v Parizu.

SE NIMA IMENA — "Spomenik", ki stoji pred muzejem za
tehnologijo v Smithsonian institutu v Washingtonu, D.C.,
kot ga vidimo, še ni dobil svojega imena.

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očelovski dan

dne 15. junija 1969

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje
darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORN
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
tako po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite
izrezek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice)
v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno,
da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko.
Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO